

[Indenrigsministeren.]

Juleferie, inden dette Lovforslag er vedtaget.

Elmquist: Til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Stein) vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem udtalte, at der var Folk, som ønskede, at Staten burde bære hele den her omhandlede Risiko, kan det ærede Medlem ikke derved tænke paa mig, for det har jeg absolut ikke sagt. Jeg er ikke gaaet imod, at Ejendomsbesidderne gennem de Bidrag, her er fastsat, og som etablerer en Forsikringssum paa ca. 750 Mill. Kr., først og fremmest bærer Risikoen. Det eneste, jeg har gjort mig til Talsmand for, er, at man allerede nu fra Statens Side gav et Tilsagn i Loven om, at Staten ligesom ved de andre Krigsforsikringslove vilde gaa ind med Garanti for et vist Beløb, altsaa saadan, at Staten først traadte til, naar disse 750 Mill. Kr. inden for de enkelte Omraader var opbrugt. Den højtærede Minister var ogsaa inde paa dette Spørgsmaal og mente, at det vilde være vanskeligt, for Eksempel hvis man gik ud fra Maksimumsbeløbet her for København, ca. 200—225 Mill. Kr., allerede nu at fastslaa, at Staten skulde bære et Beløb af f. Eks. mellem de 200 og 300 Mill. Kr., hvis Skaden blev saa stor. Jeg kan ikke se, at det er saa vanskeligt. Naturligvis kan man ikke paa Forhaand ramme netop det Beløb, der bliver Tale om at erstatte, men jeg har ment, det vilde være en yderligere Betyggelse baade for Ejendomsbesidderne og for Realkredit, hvis man allerede paa nærværende Tidspunkt vidste, at saafremt de 200 eller 225 Millioner blev overskredet, garanterede Staten yderligere for en vis Procentdel af Beløbet. Det vilde være en Betyggelse for Realkredit, yderligere Stimulering af Obligationsmarkedet og en Betyggelse for Bygningsejerne fremfor at staa over for dette, at man i ubestemte Vendinger udtaler, at i Tilfælde af Overskridelse maa man til den Tid tage op til Overvejelse, om Staten skal træde hjælpende til eller ej. Jeg synes derfor, det var rimeligt, at man tog det Spørgsmaal op paa Linie med Krigsforsikringen for Skibe og Krigsforsikringen for Varer. Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at jeg takker den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, fordi han berigtigede en Lapsus, jeg har gjort mig skyldig i, nemlig med Hensyn til det Beløb, Staten garanterer for ved Krigsforsikring af Skibe; det er ikke 80 Mill. Kr., men 40 Mill. Kr.; de 80 Mill. Kr. er den samlede Garanti.

Jeg mener altsaa, det var at foretrække,

at man løste Spørgsmaalet allerede nu fremfor at skyde det ud i Fremtiden. Det gælder ogsaa de øvrige af mig omtalte Problemer, og dér vil jeg sige til den ærede Ordfører for det radikale Parti (Lannung), som mente, det var rimeligt, at man udskød alle de Problemer, man allerede nu er klar over er til Stede, at jeg synes ikke, det er i Overensstemmelse med den Maade, man almindeligvis lovgiver paa. I Almindelighed undersøger man, naar man vil lovgive om et bestemt Forhold, alt, hvad der kan falde ind under det paagældende Lovgivningsomraade, og saa giver man i saa stor Udstrækning som muligt Bestemmelser vedrørende de Begivenheder, man tænker sig kan indtræde. Man siger ikke, at det sandsynligvis bliver nødvendigt med en Bestemmelse her og sandsynligvis ogsaa at træffe Bestemmelse dér, men det venter vi med, til Spørgsmaalet engang bliver aktuelt. Nej, man søger at give Loven saa omfattende en Udformning som muligt, saa den dækker alt, hvad der kan tænkes at falde ind under den. Men det gør man ikke her. Her siger man, at man er klar over, at disse Problemer kan opstaa, men lad os vente og først lovgive om dem til sin Tid. Jeg synes, det er en forkert Fremgangsmaade; men nu kan vi jo drøfte det nærmere i Udvalget.

Jeg skal i øvrigt ikke komme med mange Bemærkninger paa dette Tidspunkt — jeg udtalte mig jo saa udførligt i mit første Indlæg. Jeg har ikke talt om nogen langvarig Udvalgsbehandling. Jeg udtalte, at jeg gik ud fra, at vi fik Tid til at behandle Lovforslaget, jeg sagde netop ikke i lang Tid, men at vi fik Tid til at underkaste det en grundig Behandling. Det er saa vigtigt et Lovforslag, at jeg synes, det er rimeligt, at ogsaa dette høje Ting faar Lejlighed til at beskæftige sig med det. Men fra vor Side skal vi sandelig ikke lægge Hindringer i Vejen for, at det kan ske hurtigt, og saa haaber jeg, at Ministeren er tilfreds.

Maa jeg lige have Lov til at gøre en Bemærkning om Løsøreforsikringen. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at dér kan man selvfølgelig ikke give Kredit med Præmierne, og hvorledes skulde man saa ordne Sagen? Ja, jeg skal ikke nægte, at jeg har dannet mig mine Tanker om, hvordan man skulde ordne den, men det vil føre for vidt at komme ind paa det her. Jeg skal blot nævne, at jeg ikke kan se, at der var noget som helst i Vejen for, at man for Vareforsikringen i Danmark dannede en Slags Krigskasse, hvortil der blev indbetalt allerede fra nu af et Tillæg til den Brandforsikring, man betaler for det